

Danmark har fuldstændig Tillid til Stormagternes gode Vilje og deres Evne til loyalt at samarbejde — i alle Nationers og i Verdensfredens Interesse — naar det gælder om at føre Pagtens Principper ud i Livet i stadigt Samraad med andre Medlemsstater.

Bortset herfra mener vi, at Verdensfreden og Menneskehedens Fremskridt er bedst tjent med, at man holder sig strengt til Princippet: Ligeberettigelse for alle suveræne Stater i Nationernes Raadslagning.

Vi betragter det ikke som uforeneligt med disse Grundsætninger, at Sikkerhedsraadet gennem sine Beslutninger kan paalægge Medlemsstaterne en Forpligtelse til at bidrage til mellemfolkelige Sikkerheds-Foranstaltninger. Den danske Regering har gjort det klart, at den vil se det som sin Opgave at træffe de Foranstaltninger, der er en Følge af Danmarks Stilling som Medlem af de Forenede Nationers Organisation. Det er en Selvfølge, at Danmark vil yde sit Bidrag til en kommende international Retsordning og paatage sig de Byrder, som i Medfør heraf paahviler Landet.

Vi betragter det som et vigtigt Tegn paa Fremskridt indenfor de Grundsætninger, hvorpaa denne Organisation hviler, at Magterne straks har taget Skridt til at gennemføre en international Kontrol af de frygtelige Naturkræfter, som menneskeligt Snilde har frigjort henunder Krigens Afslutning.

Vi paaskønner i høj Grad de Beføjelser, der er tillagt Organisationen med Hensyn til Arbejdet for Forbedring af de sociale Forhold i hele Verden. Mellemfolkelige Konflikter har ofte deres Udspring i social Uro og Utilfredshed, og vi betragter det som en klog Forholdsregel at behandle sociale og økonomiske Spørgsmaal indenfor de samme administrative Organer. Sociale og økonomiske Problemer er uadskillelige i den indre Politik, og det samme gælder i mellemfolkelige Forhold.

Vi er derfor taknemmelige for det Initiativ, som Amerikas Forenede Stater har taget ved straks at tage Spørgsmaalet om friere Handelsforhold op.

Gennem Generationer har mit Land, paa samme Maade som dets skandinaviske Naboer, fulgt den Politik, at en høj Standard af social Sikkerhed og Retfærdighed ikke alene er en Garanti for Freden, men ogsaa en Spore til produktivt Arbejde og kulturelle Fremskridt og derfor ogsaa til politisk Modenhed. Denne Politik bestod sin Prøve i den nazistiske Besættelses mørke Aar. Det var ogsaa denne klare Forstaaelse af sociale og humanitære Forpligtelser, som gjorde det til en Selvfølge for vor gode Nabo, det svenske Folk, uden Karrighed at yde os en uvurderlig Hjælp i Nødens mørkeste Aar.

Det Princip, der gaar ud paa en ligelig geografisk Fordeling i Organisationens forskellige Raad, kalder paa en væsentlig international Egenskab, nemlig godt Naboskab og Vilje til at samarbejde og raadføre sig med andre Stater, hvis Interesser er beslægtede.

Vi har i de nordiske Lande i længere Tid plejet et venskabeligt ja broderligt Samarbejde paa mange praktiske og intellektuelle Omraader. Det er en velkendt Kendsgerning, at dette nordiske Samarbejde foregaar, uden at der paahviler Landene nogen Forpligtelser af international politisk Karakter. Denne Metode, uformel Raadslagning og Samarbejde, har vist sig at være meget nyttig til Fremme af gensidig Forstaaelse og fælles Interesser.

Udtalelsen i Indledningen til Pagten og i dens Artikel 8 om Grundsætningen om Mænds og Kvinders Ligeret, paaskønnes i vort Land, hvor dens Vedtagelse har været et værdifuldt Skridt paa det sociale Fremskridts Vej; det er vort Haab, at den med Tiden vil blive akcepteret som en Grundsætning i Lovgivningen i alle Lande.

Troen paa de fundamentale Menneskerettigheder og det enkelte Menneskes Værdighed og Værdi, som finder Udtryk i Pagten, betegner efter vor Mening Dødsstødet mod det totalitære Princip, som udbredte Tyranniets og Forbrydelsens Herredømme over store Dele af Verden. De Forenede Nationers militære Styrker nedbrød Fascistbrutalitetsens politiske Magt, men ingen aandelig Bevægelse, god eller ond, kan knuses blot ved Vaabenmagt. Det er derfor af største Vigtighed, at Resterne af de fascistiske Læresætninger, hvor de end maatte overleve, i Tyskland eller Japan, eller i vildledte Dele af noget andet Samfund, bliver udsløttet ved Hjælp af den offentlige Mening, hvorpaa vor Pagt er bygget op.

I denne Forbindelse vil den danske Delegation gerne henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa et Spørgsmaal i Forbindelse med Tysklands Fremtid — et Land, der jo stadig grænser til flere af de her repræsenterede Lande.

Vi er ganske klar over, at de fire Stormagter, som nu udøver Kontrollen over det Omraade, som engang var Hitlers Rige, er stillet overfor en næsten overmenneskelig Opgave.

Vi forstaaer, at Anbringelsen af Millioner af Tyskere, som paa Grund af Krig og Nederlag er blevet løsrevet fra deres tidligere Hjemsted, er et socialt og politisk Problem